

گفتار
سیاستمدار

جلسه هم‌اندیشی (کانون زندانیان سیاسی مسلمان قبل از انقلاب) با حضور محمدحسین بنی‌اسدی

عدالت با پشت میز نشستن
محقق نمی‌شود

مسعود پزشکیان، رئیس جمهوری در نخستین جلسه طرح ویژه «محرومت‌زایی از فضاهای آموزشی» گفت: «ما معتقدیم آینده کشور از مدارس رقم خواهد خورد. اگر بتوانیم با ایجاد فضای مناسب آموزشی برای همه دانش‌آموزان و تغییر شیوه‌های منسوخ آموزش، عدالت آموزشی را محقق کنیم علاوه بر اینکه دنیا و آخرت خود را آباد می‌کنیم، آینده کشور را نیز تضمین خواهیم کرد.» او در بخش دیگری گفت: «تحقق عدالت آموزشی نیازمند تغییر نگاه و عملکرد مدیران است و با پشت میز نشینی محقق نخواهد شد، همه مدیران باید آستین خود را بالا بزنند، ما نیز در ساختن مدرسه برای دانش‌آموزان مناطق محروم از کارگری کردن هم‌ایبی نداریم و اگر چنین نگاهی در مدیران ما نهادینه شود کارهای بسیار بزرگی رقم خواهد خورد.»

تاریخ درباره ما قضاوت خواهد کرد

محمدباقر قالیباف، رئیس مجلس در اتحادیه بین‌المجالس جهان گفت: «رژیم صهیونیستی دیوانه شده است چرا که در تامین امنیت سرزمین‌های اشغالی ناکام مانده است و پایان موجودیت خود را نزدیک می‌بیند به همین دلیل حتی مصلحت خود را نیز تشخیص نمی‌دهد.» او ادامه داد: «ما به کشورهای حامی این رژیم جنایتکار توصیه می‌کنیم قبل از اینکه برای همه از جمله آنها دیر شود، کمک‌های نظامی، اقتصادی، اطلاعاتی، سیاسی و رسانه‌ای به اسرائیل را پایان دهند و او را مجبور به پذیرش آتش‌بس پایدار کنند. از همه مجالس جهان می‌خواهم که مسئولانه به وظیفه تاریخی خود عمل کنند و برای نجات انسانیت و شرافت این دشمنان صلح و بشریت را در جامعه جهانی منزوی کنند.» قالیباف همچنین گفت: «نمایندگان ملت‌های جهان؛ تاریخ درباره ما قضاوت خواهد کرد. سمت درست تاریخ انسانیت بايستد.» قالیباف همچنین گفت: «اگر وضعیت فعلی تداوم پیدا کند، جهان گرفتار بحرانی عمیق خواهد شد. تداوم رفتارهای تیم فعلی در رژیم صهیونیستی منجر به شعله‌ور شدن منطقه و آغاز بحران‌های نظامی و امنیتی بی‌پایان خواهد شد. وقتی منطقه آتش گرفت دیگر صلح قابل احیا نخواهد بود و همه مخصوصاً آمریکا و کشورهای حامی این دشمن بشریت ضرر خواهند کرد.»

برای حل مشکلات صوری کنید

فاطمه مهاجرانی، سخنگوی دولت چهاردهم در گفت‌وگو با خبرگزاری مهر در پاسخ به این سوال که چه زمانی مسئله فیلترینگ حل خواهد شد؟ گفت: «این موضوع در دستور کار دولت قرار دارد و در حال پیگیری است.» او در پاسخ به این که چه مواعی بر سر راه وجود دارد، اظهار کرد: «فرآیند در حال پیگیری است. باید توجه داشت که نمی‌توانیم تغییرات را به یکباره در موضوعات ایجاد کنیم. فرآیندی دارد که در حال طی شدن است.» سخنگوی دولت چهاردهم در پاسخ به این سوال که آیا باید منتظر جلسه برگزاری کمیته فیلترینگ باشیم؟ گفت: «دوستان در حال پیگیری فرآیند هستند؛ صوری کنید.»

وفاق فرآیند است، نه رخداد

گفتاری از محمدحسین بنی‌اسدی دبیرکل نهضت آزادی ایران درباره مسائل روز کشور

سمیه متقی، دبیر گروه سیاست: «کانون زندانیان سیاسی مسلمان قبل از انقلاب» در سال ۱۳۷۷ با اخذ مجوز از وزارت کشور به صورت رسمی فعالیت خود را دنبال کرد و دیدارها و جلسات متعددی را با چهره‌های سیاسی چه آنها که در موقعیت و مقامی هستند و چه آنها که صرفاً فعالیت تشکیلاتی و حزبی انجام می‌دهند، برگزار کرده است. یکی از مجموعه جلساتی که این تشکل مدتی است در پیش گرفته، جلسه هم‌اندیشی است که با حضور چهره‌های مختلف سیاسی از جریان‌های مختلف برگزار می‌شود. سخنران جلسه اخیر این مجموعه محمدحسین بنی‌اسدی، دبیرکل نهضت آزادی ایران بود که به بیان تحلیلی درباره وضعیت روز کشور و ذکر خاطراتی از انقلاب و انقلابیون پرداخت که در ادامه می‌آید.

در سخنانم تلاش بر این دارم که درباره وضعیت کشور از جوانب گوناگون چه در حوزه سیاست خارجی و چه در حوزه سیاست داخلی، توضیحاتی بدهم.

ایران و احتمال جنگ با اسرائیل

ما از نقطه نظر روابط خارجی و جنگ یکی از حساس‌ترین شرایط برای ما پیش آمده است. در این بین البته امیدوار هستیم که این وضعیت به جنگ منتهی نشود، چون بسیار آسیب‌پذیر هستیم. در فضای بین‌الملل هم کسی نمی‌خواهد جنگ شود؛ آمریکا خواهان جنگ نیست زیرا قیمت نفت و حامل‌های انرژی بالا می‌رود. بنابراین غربی‌ها می‌خواهند منطقه آرام باشد تا توجهات از اوکراین به سمت خاورمیانه نیاید. کشورهای عربی مثل عربستان و امارات نیز نمی‌خواهند جنگ شود. جاهایی که می‌خواهند جنگ شود؛ اول اسرائیل هست و نتایج‌ها و بعد هم روسیه و پوتین. روسیه بدش نمی‌آید که جنگ شود چون توجه غرب از اوکراین برداشته می‌شود و متوجه این قسمت می‌شود. در طی این مدت هم که ایران با این سختی‌ها مواجه بوده، حتی کوچک‌ترین کلامی شما نمی‌بینید که آن‌ها در حمایت از ایران زده باشند؛ حتی یکی از خبرنگارها پرسیده بود چگونه می‌خواهید به اسرائیل حمله کنید؟ یعنی آنها امیدوار به جنگ ایران و اسرائیل هستند. سیاست اسرائیل هم این است که هم ایران و هم آمریکا را وارد جنگ کند، چون خودش به تنهایی زورش نمی‌رسد و نیاز دارد چنین پشتیبانی‌ای صورت گیرد. وضعیت فعلی جنگ این است و باید بیاوریم که چگونه جلوی این کار گرفته شود. دولت هم بر اساس اخبار موجود به نظر می‌رسد به سختی دنبال این هستند که آتش‌بسی اعلام شود و از جنگ جلوگیری کنند. طبیعتاً این سیاست مورد تأیید ماست و امیدوار هستیم که آنها موفق بشوند و مذاکرات زیادی هم در جریان است؛ چنانچه پزشک‌های قطر سفر کرد و آقای عراقچی هم که مسئول مذاکرات است.

شکاف‌ها و ناراضی‌ها در جامعه ما

در رابطه با شرایط داخلی خودمان هم چنانچه می‌دانید، دارای شکاف‌های عمیقی در سطح جامعه هستیم و وضعیت اقتصادی هم هر روز سخت‌تر می‌شود. سرمایه اجتماعی به تدریج افت کرده است و طبق آمار و مطالعاتی که خود نهادهای

وضعیت امروز ما

این اتفاقاتی که در طی چند ماه گذشته در ایران افتاد و پس از آن سقوط بالگرد رئیس‌جمهور و مهمتر از آن عدم استقبال از انتخابات سال ۱۴۰۲ مجلس که در شهرهای بزرگ گرفته می‌شد حدود ۱۰ درصد مشارکت داشتند؛ تصمیم‌گیران را به این نتیجه رساند که سیاست یکدست‌سازی و خالص‌سازی موفق نبوده و دیگر نمی‌توانند با آن فرمان ادامه دهند، بنابراین بدون اینکه اعلام و تصریح شود، گویی تغییری هر چند جزئی یا حتی کلی برای مصالحه در پیش گرفته شد و در انتخابات ریاست‌جمهوری آقای پزشکیان که پیشتر رده‌صلاحتی شده بود بنا به توصیه‌ای که شد تأیید صلاحیت شد. در این انتخابات دور اولش که خیلی مشارکت کم بود و دور دوم هم ۱۰ درصد زیاد شد که عملاً این آراء، رای اعتراضی بود تا آن ۵ نفری که معتقد به حفظ وضع موجود بودند، رئیس‌جمهور نشوند و آقای پزشکیان که خودش را اصلاح‌طلب هم نمی‌داند، رئیس‌جمهور شود. این یک فرصت بسیار مهمی برای ملت ایران است. چون آقای پزشکیان آمده و گفته است که دعوا نشود و وفاق ملی را نیز مطرح کرده‌اند.

دو تحلیل از سیاست‌های مطرح‌شده

اما حالا اگر بخواهیم تحلیلی از اوضاع و احوال ارائه بدهیم تحلیل سیاست خارجی‌اش همان‌طور که عرض کردم این است که ما چه نوع برخوردی با وضعیت جنگ و سیاست خارجی داشته باشیم. در مورد جنگ ۱۰۰ درصد

رسمی انجام داده‌اند، اکثریت ناراضی‌اند و هیچ دلیلی هم تا الان وجود ندارد که این روند تغییر کند. شکاف بزرگی بین دولت-ملت وجود دارد. به موازات آن شکاف اقتصادی هم هست که هر روز طبقه متوسط فقیرتر می‌شود. مثلاً ضرب جینی که برای کشورهای اسکاندیناوی و کشورهای دموکراتیک ۲۰ یا ۲۲ درصد است در کشور ما بین ۴۵ تا ۵۰ درصد است. در کشور ما اختلاف طبقاتی و شکاف درآمدی متأسفانه دلایل سیاسی دارد. دولت ایران، ۵ تا ۶ میلیون کارمند دارد؛ ژاپن با جمعیت ۱۴۰ میلیونی زمانی می‌خواند که فقط ۴۰ هزار کارمند دارد. تازه آن آمار رسمی کارمندان حقوق‌گیر دولت است و گرنه در واقع ایران ۸۰ میلیون کارمند دارد و بقیه هم یارانه می‌گیرند؛ هر خانواده بستگی به جمعیتش این پول را دریافت می‌کند. همین مبلغ بار سنگینی را به دولت تحمیل می‌کند و مجبور هستند پول چاپ کنند و همین هم پول را از جیب طبقه مستضعف و طبقه متوسط خارج می‌کند. دولتی که چنین بدنه سنگینی را حمل می‌کند و چنین گروه عظیمی را به خودش وابسته کند، توان بهبود وضعیت اقتصادی را ندارد.

از نقطه نظر دینی و فرهنگی هم اگر شما نگاه کنید الان بخشی از جوان‌های ما دین‌گریز شده‌اند. نوع خاصی از زندگی را می‌پسندند و شکاف بزرگی بین نسل جدید و نسل قبل وجود دارد. جامعه ایران خیلی آگاه‌تر از ۴۰ تا ۵۰ سال پیش شده است و به قول یکی از دوستان دیگر لباس این حکمرانی برایش تنگ شده است. نارسایی‌ها و شکاف‌های پیش‌آمده در کشور ما به گونه‌ای است که این‌ها به راحتی قابل حل نیست و فرآیند بلندمدتی می‌خواهد. آن هم اگر قطار ایران روی ریل درستی قرار گرفته باشد.

سه خاطره بنی‌اسدی از همراهی با انقلاب

سلولم روبه‌روی میرحسین موسوی بود

۱ آقای میرحسین موسوی، عبدالعلی بازرگان، آلادین نقره‌کار و چند نفر دیگر از دوستانی که با مرحوم شریعتی ارتباط داشتند، با هم کار معماری و ساختمانی می‌کردند. من هم با آقای میرحسین موسوی و هم مهندس بازرگان ارتباط داشتم و گاهی به جایی که با هم دیدار داشتند، می‌رفتم. آن روز برای کار خاصی رفتم، در را یک آقای بلندقدی باز کرد که نمی‌شناختم و وارد که شدم دیدم شرایط محل خیلی غیرعادی است. دست آن شخصی که در را باز کرد یک واکی‌تاکو بود و داشت صحبت می‌کرد. متوجه شدم که آنجا را ساواک اشغال کرده است. گفتند که منتظر شما بودیم و مرادستگیر کردند و به منزل تفتیش و از آنجا به کمیته مشترک ضدخرابکاران بردند. در میز ورودی دیدم که آقای مهندس عبدالعلی بازرگان هستند و بعد از مدتی متوجه شدم که سلول آقای میرحسین موسوی تقریباً جلوی من هست. اولین تجربه زندان من بود. من را در ارتباط با حسینیه ارشاد و دکتر شریعتی گرفتند. البته طولانی نبود. بعد از حدود ۲۰ روز آقای میرحسین موسوی و حدود یک ماه بعد بنده را آزاد کردند. آقای

اما و اگرهای جهاد سازندگی

۲ من دانشجوی دانشگاه پنسیلوانیا بودم و در تحقیق‌هایم متوجه شدم که برخی از کشورها، نهضت‌سازندگی تشکیل داده و نام دینی روی آن گذاشته بودند. من فکر کردم که با ورود به انقلاب می‌توانیم چنین نهضتی تشکیل دهیم. قبل از انقلاب جدایی‌های بین روستاها و شهرها، تحصیل‌کرده و بی‌سواد بسیار زیاد بود. بعد هم به نظر آمد که می‌شود به راحتی اتحاد برقرار کرد؛ از اینکه ملتی را از دشمنی مشترک ترسانند و بگویم: «در مقابل آن دشمن خارجی با هم باشیم.» اما راه دیگر این است که مردم را